

VALL PALOU. Pintura i ceràmica

Per a definir el treball de Vall Palou, res millor que atendre a les paraules d'un crític tan prestigiós com Daniel Giralt-Miracle quan ens parla de la vocació abstracta d'aquesta pintora:

"Si la figuració constreny i tanca –ens diu-, l'abstracció expandeix i obre els nivells de comprensió. I es que a Vall Palou, més que el finit, li interessa l'infinit, allò que va més enllà dels límits, ja siguin físics o mentals".

Afegint que "hi ha dos factors que constaten aquesta voluntat amplificadora, un és la mesura de les obres: grans superfícies que, per sobrepassar els formats convencionals, l'obliguen a manipular-les horitzontalment. L'altre factor és la forma de treballar la tela, ja que prescindint dels seus límits i en una concepció "all-over-field" defineix els camps pictòrics d'acord amb els seus propis estats físics i psíquics, sense seguir cap estilisme o codi formal determinat. De forma que en aquestes obres descobrim una voluntat decidida de fugir dels convencionalismes per a donar sortida a una llibertat expressiva d'ampli registre, que tant pot manifestar el plaer com l'angoixa".

Tot això es veurà desplegat per les parets de la Torre Blanca d'Albarracín. El concepte de "paisatge interior", que ha protagonitzat moltes de les exposicions aquí celebrades, cobra tot el seu sentit. La llibertat de la pintura queda tan sols limitada per la submissió de l'artista als estats de l'ànima i als dictats de la sensibilitat.

En el museu d'Albarracín, se'ns descobreix, a més, l'extraordinari treball de Vall Palou com a ceramista. Allà les seves peces de raku negre, intenses i vívides, es relacionen amb altres de les seves pintures, trobant el visitant un suggestiu joc de rimes i contradiccions. Les formes són simples i complexes a la vegada, tenen el no es sap què dels éssers vius, aquest valor afegit del alè i de la carn. Algunes vegades creurem trobar-nos amb ens vegetals florescències carnosos, que busquen alliberar-se de les seves limitacions i gaudir d'una vida plena. Tot és mòbil, res està tancat. I com algunes d'aquestes obres, tot porta escrit en la pell algun secret.

Vall Palou viu i treballa a Lleida. Ha exposat a la seva ciutat i a diverses ciutats espanyoles, franceses i alemanyes.

Alejandro J. Ratia, comissari de l'exposició.

Vall Palou, últimes exposicions.

Individuals: 2011, Lleida: Fundació Vallpalou. Munich: Galerie Foe156 – 2010, Lleida: R. La Llotja – 2009, Lleida: Fundació Vallpalou – 2008, Lleida: Sala Coma Estadella – 2007, Lleida: Espai Nastasi – 2006, Barcelona: Galeria Fidel Balaguer. Girona - Sant Feliu de Guíxols: Galeria Carmen Tatché. Lleida - Rialp: Trobada Empresarial al Pirineu – 2005, Lleida: Galeria 4spais d'art. Lleida: Cambra de comerç i indústria – 2004, Lleida: Galeria Collage. Madrid: Centre Cultural Blanquerna. París: Col·legi d'Espanya. Lleida: Ateneu Popular de Ponent.

Colectives: 2007, Madrid, Art Madrid 2007 - Galeria Principal Art. Lleida: Espai Cavallers - 2006, Lleida: Museu de la Plaça Sant Joan Girona: INART – Fira Internacional d'Art de Catalunya – 2005, Barcelona - Sant Cugat del Vallès: Galeria Canals. Lleida: Galeria 4Spais d'Art. Girona: INART - Fira Internacional d'Art de Catalunya. Lleida: Sala de la Diputació. Girona - Tossa de Mar: Galeria Joan Planellas. Lleida - Cervera: Artdakí. Girona - Platja d'Aro: Castell de Benedormiens.

Obra en Instituciones: Acció Cultural del País Valencià - Ateneu Popular de Ponent, Lleida - Banc Sabadell - Biblioteca pública de Lleida - Cambra de Comerç i Indústria de Lleida – Col·legi d'Espanya, París - Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics, Lleida - Obra Cultural Balear - Òmnium Cultural - Universitat de Lleida. Facultat de Ciències de l'Educació - Universitat de Lleida. Edifici del Rectorat.

Pintura: CT 308 – Acrílic sobre tela - 2008

Ceràmica: Ce 7 - 2007

MUSEU D'ALBARRACÍN i TORRE BLANCA

març – maig 2012

contacte amb l'artista: tv@vallpalou.com

www.vallpalou.com - www.fundacionvallpalou.org

FUNDACIÓN SANTA MARÍA D'ALBARRACÍN

Dando vida al Patrimonio